

بررسی رابطه بین کیفیت زندگی کاری و بهره‌وری پرستاران بیمارستان ابوذر

شهره بنی داوودی*، لیلا جعفری، فرزانه مقیم‌زاده هندیجانی، الهام علی چیتگر

*کارشناس ارشد مدیریت آموزشی، بیمارستان ابوذر، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران

Email: banidavoodishohreh@yahoo.com Tel: ۰۹۳۵۶۸۸۸۰۷۱

پرستار، بیمارستان ابوذر، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران

پرستار، بیمارستان ابوذر، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران

پرستار، بیمارستان ابوذر، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران

چکیده

مقدمه: کیفیت زندگی کاری پرستاران، پیش‌زمینه اساسی در توانمندسازی است، بهره‌وری آنها نیز عامل مهمی در موفقیت بیمارستان است. بنابراین با ارزیابی این دو متغیر مدیران می‌توانند با بالا بردن کیفیت زندگی کاری زمینه بهره‌وری پرستاران را فراهم آورند. هدف از مطالعه حاضر بررسی رابطه بین کیفیت زندگی کاری با بهره‌وری پرستاران می‌باشد.

روش: این پژوهش مطالعه‌ای مقطعی (همبستگی) است که دو متغیر کیفیت زندگی کاری و بهره‌وری مورد بررسی قرار گرفت. جامعه پژوهش را کلیه پرستاران شاغل در بیمارستان ابوذر اهواز تشکیل می‌دادند که ۱۰۰ نمونه تصادفی از بین آنها گرفته شد. روش جمع‌آوری داده‌ها با استفاده از پرسشنامه کیفیت زندگی کاری با ۴۵ سؤال و پرسشنامه بهره‌وری با ۲۵ سؤال در مقیاس لیکرت صورت گرفت. بعد از جمع‌آوری داده‌ها با استفاده از SPSS 16.00 و آزمون‌های آماری پیرسون و T-test مورد تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: یافته‌ها نشان دادند که میانگین کیفیت زندگی کاری پرستاران ($m=3/125$) در سطح متوسط بود ولی میانگین بهره‌وری آنها ($m=4/028$) در سطح نسبتاً مطلوبی قرار داشت. آزمون آماری پیرسون همبستگی مثبت و معناداری بین بهره‌وری و کیفیت زندگی کاری پرستاران را نشان داد ($r=0/238$ ، $P<0/001$).

نتیجه‌گیری: با توجه به آن که کیفیت زندگی کاری پرستاران در سطح متوسط برآورد شد، بنابراین مدیران می‌توانند با اتخاذ راهکارهای مناسب کیفیت زندگی کاری پرستاران را ارتقاء داده و شرایط لازم جهت بهبود بیشتر کیفیت ارائه خدمات و بهره‌وری آنها را فراهم سازند.

واژه‌های کلیدی: کیفیت زندگی کاری، بهره‌وری، پرستاران